

ТОНЯ ТРАЙКОВА

ДЪЩЕРЯТА НА ХУДОЖНИКА

chitanka.info

Тя беше някак сива между златото
на ярките картини по стените.
Оставило бе времето следата си,
но бяха недокоснати очите ѝ.
Живяла беше незабележимо
с отблясъците на една палитра
и в нея бе намерила обител,
без да е сътворила нищо зримо.
И в участта, съзнателно избрана,
стояла бе далече от света.
Пред някаква измамлива промяна
бе предпочела неизменността.
Изглеждаше самотна и особена
в сумрака на опразнената къща
и някъде в дълбоката си същност
смутено се надяваше на обич.
Навярно е било напролет. Влезе
след мен, покани ме да седна.
Занесох ѝ цветя-букетче фрезии.
Не знаех, че било е за последно.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.